

Zkušenosti ze zavádění výuky krizového řízení ve státní správě a na vysokých školách

The experiences of crisis management implementation in public administration and universities

Josef Vilášek

Abstrakt

Zavádění předmětu Krizové řízení jak ve veřejné správě, tak v akademické obci bylo provázeno některými zvláštnostmi. Snaha o naplnění harmonogramu zpracování krizových plánů vedla k okamžitému školení všech aktérů jak ve státní správě, tak v samosprávě. V neposlední řadě vznikla poptávka výuky krizového řízení i v akademické sféře. Celý tento proces autor popisuje, poukazuje přitom na zvláštnosti a zároveň na zvyšující se úroveň výuky tohoto předmětu, zejména v akademické sféře.

Abstract

Introducing the subject of Crisis Management in the public administration and academic sphere was associated with specific issues. Efforts to meet the schedule within which the emergency plans should be created, led to immediate training of all participants in the state and municipal administration. Subsequently, there was a demand for Crisis Management teaching in the academic sphere. The entire process is described in the text. Enhancing this subject's teaching standards remains in the focus at all educational levels.

Klíčová slova

veřejná správa, krizové řízení, krizové plánování.

Keywords

public administration, crisis management, crisis planning

Úvod

Přípravy branně – bezpečnostní (krizové) legislativy sahají až do 1. poloviny 90. let 20. století, kdy základním pilířem měl být ústavní zákon, jenž měl stanovit základní podmínky a pravidla bezpečnosti státu. Již v roce 1993 vláda ČR svým usnesení č. 246 ze dne 19. května 1993 schválila návrh zásad Integrovaného záchranného systému. V příloze tohoto usnesení je zmíněno celkem 13 zásad, které se měly stát pilířem připravované legislativy pro řešení, zejména, mimořádných událostí. Až v roce 1998 se začaly projednávat první návrhy ústavního zákona o bezpečnosti České republiky s tím, aby žádným závažným způsobem nevybočovaly z rámce pravidel demokratického právního státu a snažily se v maximální míře tato pravidla respektovat. Do té doby však neexistovala dostatečná politická vůle k jeho přijetí. S jistou dávkou zjednodušení se dá říci, že nebýt rozsáhlých povodní v roce 1997, tak by se nepodařilo tento zákon urychleně schválit. Dne 22. dubna 1998 tak nabyl účinnosti Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. V návaznosti na tuto skutečnost byly připravovány zákony tzv. krizové legislativy, jež byly schváleny v průběhu roku 2000 a jejichž účinnost byla stanovena od 1. ledna 2001. Tak vlastně spatřila světlo světa zcela nová problematika, a to – krizové řízení. Je pochopitelné, že první kroky v oblasti krizového řízení musely být provedeny ve veřejné správě. Ve veřejné správě se začalo „vařit

z čisté vody“ – nebylo na co navázat. Všechny struktury bezpečnostního systému bylo nutno začít budovat na zelené louce, protože více jak dvacet let oblast mimořádných událostí, ochrany obyvatelstva, řešení možných krizových situací, finanční zabezpečení aj. nebyly v legislativě zakotveny. Akademická sféra v této oblasti tak trochu „pokulhávala“ do té doby, než byly vyhodnoceny následky rozsáhlé povodně v roce 2002 v Čechách. Ukázalo se, že lidé – prostí občané, učitelé, studenti i žáci jsou sice obětaví, rádi by pomáhali, ale nebyli na tyto činnosti jakkoli připraveni.

1. Zavádění výuky krizového řízení ve státní správě

Ještě před nabytím účinnosti zákona o krizovém řízení, koncem roku 2000 a tedy v jistém předstihu byla, zejména na ministerstvech, ústředních správních úřadech a krajích, zřizována pracoviště krizového řízení. Tento nový pojem – pracoviště krizového řízení, byl mnohdy nepochopen, různě interpretován a bylo nutno k tomu vydávat z pozice Ministerstva vnitřní různá upřesnění a vysvětlení. Tím, že byl tento pojem následně v rámci jedné novelizace zákona o krizovém řízení vyjmut ze základních pojmů, nebyl problém vyřešen. Pracoviště krizového řízení byla totiž mnohdy obsazována lidmi, kteří se s podobnou problematikou nikdy v životě nesetkali a navíc nebyli ani ochotni se v této oblasti zdokonalovat, natož vzdělávat. Ukázalo se ale, že nejvhodnější volbou při obsazování pracovišť krizového řízení byli zejména bývalí vojáci z povolání, pracovníci štábů civilní obrany a někteří absolventi civilních vysokých škol, např. FBI OU či bývalí učitelé branné výchovy. To je jen jeden příklad za všechny, který ukazuje na absolutní nepřipravenost lidských zdrojů. Pochopitelně bylo všeobecně známo, že je nutno se neustále vzdělávat – byla organizována různá shromáždění, kurzy a koordinační porady na různých úrovních s cílem dosáhnout jednotného pochopení záměru všech krizových zákonů, zejména krizového. Otázka zní proč právě krizového? Protože zákony jako – o Hasičském záchranném sboru, o integrovaném záchranném systému a hospodářských opatřeních pro krizové stavy, byly více specializované a bylo např. u zákona o IZS, více času na jejich výklad ještě před nabytím jejich účinnosti. Otázkou tedy bylo, jak absenci znalostí a zkušeností řešit.

Protože jsem stál u vzniku pracoviště krizového řízení – oddělení krizového řízení, na Ministerstvu financí, podělím se o některé zkušenosti z prováděných činností v rámci tohoto ministerstva.

1.1 Přijímané postupy ve vzdělávání v působnosti Ministerstva financí

Je logické, že nikdo z nás nebyl dostatečně zkušený v zavádění nových procesů, které nutně musely proběhnout. Zpočátku nový útvar – oddělení krizového řízení, řešil kromě personálního zabezpečení, také vyčlenění kancelářských prostor, vybavení výpočetní a jinou technikou pro práci, výběr osob do krizového štábu ministerstva a s tím spojenou přípravu normativního aktu ministra a jeho vydání. Přitom jsme neustále „studovali“ nový zákon a často jsme konzultovali názory na různé pohledy mezi kolegy z jiných ministerstev a pokud jsme nenašli kloudné řešení, tak jsme hledali „spásu“ zejména u tvůrců krizového zákona – na Úřadu vlády a Ministerstvu vnitřní. Náš obzor se stále rozšiřoval, leč jako blesk z čistého nebe na nás uhořela skutečnost, že orgánem krizového řízení dle krizového zákona jsou mimo jiné i „jiné správní úřady“. Jak vyplývá z tabulky č. 1, tak v působnosti Ministerstva financí jich ovšem bylo více než dost. Z celkového počtu správních úřadů v ČR jich bylo více jak 2/3 v působnosti MF. Navíc do portfolia zapadaly i přímo řízené organizace jako byly – Státní tiskárna cenin, Středisko cenných papírů, Česká konsolidační agentura a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Přitom Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových

(ÚZSVM) měl svá pracoviště ve všech krajích a v bývalých okresech (76). V průběhu zpracování dokumentace krizových plánů a naplňování zásad krizového zákona završila naše republika proces vstupu do Evropské unie. Tedy po 1. květnu 2004 se počet správních úřadů v důsledku snížení počtu Celních úřadů snížil – viz tabulka č.1. Obdobně záhy došlo ke snížení i počtu Finančních úřadů.

Tabulka č. 1 : Počty správních úřadů v působnosti MF (bez regionálních pracovišť ÚZSVM)

Název správního úřadu	Počet do 30. dubna 2004	Počet od 1. května 2004
Resortní organizace MF	4	4
Finanční ředitelství	8	8
Celní ředitelství	8	8
Finanční úřady	222	199
Celní úřady	81	54
CELKEM	323	273

Zdroj: vlastní zpracování

Z dikce zákona bylo tedy zřejmé, že pokud ostatní správní úřady jsou orgánem krizového řízení, musí mimo jiné:

- Zřídit pracoviště krizového řízení.
- Zpracovat krizový plán a
- Zřizovat krizový štáb.

Ministerstvo financí, potažmo jeho Oddělení krizového řízení, muselo přijmou tedy zásadní opatření k tomu, aby výše uvedené úkoly byly nejen splněny, ale byly také v duchu litery zákona. Tak začal proces vzdělávání jak vedoucích funkcionářů – ředitelů finančních a celních ředitelství, ředitelů finančních a celních úřadů a v neposlední řadě jejich pracovišť krizového řízení a zástupců resortních organizací. Pracoviště krizového řízení správních úřadů byla tvořena vždy jedním pracovníkem těchto úřadů v rámci kumulované funkce.

Výuka probíhala ve dvou rovinách. V té první byli účastníci školení seznámeni obecně s legislativou krizového řízení s důrazem na krizový zákon (garant Úřad vlády ČR) a dále s teorií krizového managementu (garant Institut krizového řízení VŠE v Praze). Druhá rovina výuky byla aplikační (garantem jsem byl já osobně), tedy aplikace krizového zákona v podmínkách Ministerstva financí a jím řízených správních úřadů, včetně resortních organizací. Proškolením jak vedoucích zaměstnanců, tak jim podřízených zaměstnanců, určených jako pracoviště krizového řízení se podařilo zajistit jednotný výklad zákona, sdělit rozsah povinností ke splnění dikce zákona a vytvořit podmínky pro jeho naplnění v resortu MF. To byla první fáze školení. Měla za úkol seznámit vedoucí pracovníky s novými úkoly při uvádění zásad krizového zákona v rámci správního úřadu, včetně určení pracovišť krizového řízení a uvědomit si osobní odpovědnost za jejich řízení a vytvářet jim podmínky pro práci. Následné školení vykonavatelů činností bylo proto vedoucími pracovníky podporováno a byly jimi vytvářeny podmínky k náročné práci vykonavatelů.

Druhá fáze školení byla již úzce specializovaná jen s vykonavateli, tj. pracovišti krizového řízení v rámci zpracování dokumentace krizových štábů a dokumentace krizových plánů. Tím bylo dosaženo takového stavu, že v rámci resortu byl jednotný pohled na celou problematiku krizového řízení a krizového plánování. Pochopitelně mnohdy se při školení úkoly zdály být lehce zvládnutelné a bylo vše pochopeno. Ovšem při praktickém naplňování se ukázaly problémy, které vykonavatelé nebyli vždy sto řešit. Proto následovalo období individuálních konzultací a pomoci.

Po zpracování dokumentace krizového plánování následovala další fáze, tou byla kontrola. Osobně jsem byl zpracovatelem krizového plánu ministerstva, věděl jsem v jakém rozsahu proběhlo školení se zpracovateli krizových plánů podřízených organizací, znal jsem přístup k plnění všech úkolů v nich a proto kontrola byla nejen zpětnou vazbou o kvalitě splnění úkolů, ale i zjištění zda mnou přijaté metody a formy výuky a individuální práce byly účinné a prospěšné. S odstupem doby mohu říci, že ve valné většině byly výsledky velice pozitivní a určitě k tomu přispěl i můj vklad do celého procesu výuky, školení, konzultací a pomoci. Abych mohl dostat tohoto výsledku, musel jsem permanentně na sobě pracovat – učit se. Ale než přistoupím k výuce krizového řízení na vysokých školách bych rád připomněl, že tak jako v rámci resortu Ministerstva financí, jsem rád pomohl právě akademické obci reprezentované Ekonomicko-správní fakultou Masarykovy univerzity v Brně při školení úředníků státní správy. Právě na této fakultě vznikl nápad využít potenciálu odborníků nejen na krizové řízení, ale i na oblast mimořádných událostí, ochrany obyvatelstva a dalších. Proto jsem byl autorem učebních textů pro úředníky samospráv – oblast krizového řízení a mimořádných událostí. Mého potenciálu bylo využito i při školení ředitelů a náměstků ředitelů věznic v Justiční akademii v Kroměříži se zaměřením na aplikaci krizového zákona v podmínkách Vězeňské služby. V době, kdy jsem ve své většině již naplnil své poslání – školitele i zpracovatele, jsem byl osloven akademickou obcí v Brně, abych své zkušenosti předal těm, kteří o krizovém řízení nic nevěděli a projevíli o tuto problematiku zájem. Tím začala další moje etapa – akademického pracovníka.

2. Zavádění výuky krizového řízení na vysokých školách

2.1 Výuka krizového řízení na veřejných vysokých školách

2.1.1 Ekonomicko - správní fakulta Masarykovy univerzity v Brně

V období, kdy jsem končil vzdělávací proces v rámci resortu Ministerstva financí, jsem byl osloven vedením Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity v Brně, abych pomohl při akreditaci nového předmětu – Krizové řízení ve veřejné správě, který by byl vyučován na Katedře veřejné ekonomie. Moje angažmá začalo úvodním představením celé problematiky krizového řízení za účasti celé akademické obce fakulty. Měl jsem k tomu připravenou prezentaci v PowerPointu a protože na celé fakultě v té době nebyl žádný dataprojektor, přivezl jsem si z Prahy přenosný dataprojektor a notebook. Zmiňuji se o tom proto, že jsem tím inspiroval vedení fakulty k hromadnému zavedení této didaktické techniky na všechny posluchárny a posléze do všech učeben. Po příznivém ohlasu úvodní prezentace jsem se podílel na zpracování odborné části akreditace a po jejím schválení byl předmět zahrnut do vzdělávacího procesu jak pro prezenční, tak kombinovanou formu výuky. Takto jsem dojížděl na výuku polovinu semestru, druhou polovinu můj kolega, který přednášel oblast finančního zabezpečení krizového řízení. Pochopitelně jsem dojížděl i na soustředění studentů kombinovaného studia a k provedení zkoušek. Protože k nové problematice nebyla žádá studijní opora, podílel jsem se na vydání dvou publikací – Krizové řízení ve veřejné správě, které byly vydány v Brně v roce 2004 a 2005 a jedné knihy : Krizový management ve veřejné správě – teorie a praxe (Ekopress 2004). Pochopitelně z řad, zejména prezenčních, studujících byli vybráni kandidáti na doktorandské studium se zaměřením na krizové řízení ve veřejné správě a tím bylo rozhodnuto. Poskytl jsem vše co bylo potřeba k zavedení předmětu, napsání učebních textů a tím mé „služby“ externího pedagoga byly u konce. Musím však podotknout, že spolupráce mezi mnou a ESF MU tímto nebyla ukončena. Spolupracovali jsme v přípravě a provedení různých projektů a výzkumů a to zejména v oblasti krizového řízení. Oproti vzdělávání dospělých v resortu Ministerstva financí jsem nabytl nejen nové zkušenosti, ale i chuť v načatém díle pokračovat.

2.1.2 Provozně ekonomická fakulta České zemědělské univerzity v Praze

Po zkušenostech se zavedením výuky krizového řízení na MU v Brně jsem se osmělil a pátral o mé další aktivní činnosti přímo v Praze. Náhoda přispěla k tomu, že se mi dostal do ruky dotazník diplomantky Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Praze. Měl jsem se vyjádřit k obsahu diplomové práce a přitom jsem zjistil, že téma práce, byť zdánlivě souviselo s krizovým řízením, neodpovídá tomu co jsem dosud učil. Diplomantka očividně řešila úkol krizového managementu nestátního subjektu a používala terminologii z krizového zákona. Cítil jsem tak potřebu diplomantce objasnit, že ve veřejné správě je krizové řízení o něčem jiném než při řešení krize v podniku, především nestátního. Na PEF ČZU se totiž vyučoval předmět Krizové řízení podniku a z této oblasti diplomantka řešila svoji závěrečnou práci. Vymohl jsem si tedy osobní setkání s diplomantkou a uvedl jsem ji do zcela jiné problematiky – krizového řízení ve veřejné správě. Sama uznala, že o této oblasti nic netuší a převzala na sebe iniciativu k zavedení nového předmětu na Katedře řízení PEF. Tak jsem se zapojil do pomoci při přípravě akreditace nového předmětu a záhy jsem byl vyzván, abych jej externě vyučoval. Celý semestr jsem nový předmět vyučoval na této fakultě a protože jsem byl v tu dobu ještě zaměstnancem Ministerstva financí, nemohl jsem se uvolit k, byť malému, úvazku výuky. Z původní diplomantky se záhy stala doktorandka, posléze doktorka a nový předmět vyučuje ona. Studenti tak snad získávají přehled jak o krizovém řízení podniku, tak i o krizovém řízení ve veřejné správě.

2.1.3 Univerzita Karlova v Praze, Fakulta tělesné výchovy a sportu

Zkušenosti ze zavádění výuky na UK v Praze - FTVS osobně nemám, protože předmět Krizové řízení byl vyučován na fakultě již od roku 2006 v rámci studijního směru Ochrana obyvatelstva. Jeho výuku zabezpečoval doc.Ing. Radim Roudný, CSc. z Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice, který na výuku do Prahy dojížděl. Při řešení jeho náhrady jsem byl osloven tehdejší ředitelem IOO Lázně Bohdaneč, zda bych měl zájem o vedení výuky na UK FTVS. Záhy jsme se domluvili a následně jsem výuku předmětu Krizové řízení ve veřejné správě převzal tak zvaně za pochodu. Upravil jsem obsah výuky podle zkušeností z výuky na jiných VŠ, včetně soukromých. Po téměř jednoročním působení jako externí pedagog a dvouletém působení na zkrácený úvazek jsem se s tehdejší vedoucí Katedry technických a úpolových sportů, coby garantem studijního směru OO, Ing. et Mgr. Milošem Fialou, Ph.D., pustili do projektu tvorby podkladů pro akreditaci studijního oboru Ochrana obyvatelstva. V květnu 2013 byla žádost o akreditaci postoupena z rektorátu Univerzity Karlovy na MŠMT ČR, potažmo do Akreditační komise, která má ve dnech 16.- 18. září 2013 rozhodnout o schválení akreditace pro studijní obor Ochrana obyvatelstva na UK-FTVS.

Dle studijního programu UK FTVS je pro obor Management tělesné výchovy a sportu zaveden povinně volitelný předmět Ochrana obyvatelstva. V jeho rámci jsou vyučovány i dvě přednášky z oblasti krizového řízení. Od akademického roku 2013/2014 bude předmět Ochrana obyvatelstva vyučován pro studijní obor Tělesná výchova a sport se zaměřením na učitelství i na UK FTVS. Zároveň dosavadní Katedra technických a úpolových sportů byla přejmenována na **Katedru technických sportů a ochrany obyvatelstva**.

Dlužno říci, že jak v rámci studia studijního směru, tak v budoucím oboru Ochrana obyvatelstva je zachována výuka předmětu Krizové řízení ve veřejné správě, navíc bude problematika rozšířena o nové předměty jako Teorie krizového managementu a Výchova k obraně státu.

Tak jako při mém působení na ESF MU v Brně jsem se snažil o publikační činnost, tak ještě jako externí pedagog na UK FTVS jsem v první řadě připravil do tisku v co nejkratším termínu základní skripta – Krizové řízení, která vydalo Nakladatelství Karolinum v roce 2009. Dalším produktem v mé publikační činnosti bylo vydání monografie Krizové řízení v ČR na počátku 21. století ve spoluautorství se studentem bakalářského studia, který v této

monografii uvedl problematiku terorizmu. Tato monografie z roku 2012 byla vydána rovněž v Nakladatelství Karolinum na počátku roku 2013 (opožděný tisk). Dále jsem se podílel ve spoluautorství s kolegou Milošem Fialou na zpracování učebních textů v rámci studijního směru Ochrana obyvatelstva – Vybrané kapitoly z ochrany obyvatelstva a monografie Integrovaný záchranný systém v ČR na počátku 21. století.

Na mém odborném růstu se příznivě odrazila i moje účast na konferencích k problematice krizového řízení a ochrany obyvatelstva, které byly organizovány jak Generálním ředitelstvím HZS ČR (IOO Lázně Bohdaneč), tak dalšími subjekty jako např. Fakultou logistiky a krizového řízení v Uherském Hradišti, Vysokou školou báňskou - Technickou univerzitou v Ostravě, Univerzitou Pardubice a dalšími.

2.1.4 Univerzita Karlova v Praze, Evangelická teologická fakulta

Ve dnech 2. – 3. září 2010 byla v Uherském Hradišti Fakultou logistiky a krizového řízení Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně uspořádána IV. mezinárodní konference „Řešení krizových situací a role logistiky v jejich překonávání“. Na ní jsem prezentoval zkušenosti z implementace krizového řízení do výuky na UK FTVS. Můj příspěvek zaujal účastníci konference z Evangelické teologické fakulty UK v Praze PhDr. Bohumilu Bašteckou, Ph.D. natolik, že jsme se domluvili na mém angažmá na této fakultě. Od roku 2011 tedy externě přednáším problematiku krizového řízení ve veřejné správě na ETF v rozsahu dvou dvouhodin pro studenty prezenčního studia a jedné dvouhodinovky pro studenty kombinovaného studia v rámci kurzu Management v hodnotové perspektivě. Pro studenty této fakulty jde o uvědomění si, že stát má jak mocenské nástroje, tak i finanční možnosti k překonání krizových situací a především se opírá o legislativu, která nevybočuje z rámce pravidel demokratického právního státu. Po tříletém působení na této fakultě musím konstatovat, že s problematikou krizového řízení se v zásadě do té doby nikdo ze studentů nezabýval a přednášky jsou pro jejich poznání zjevným přínosem.

2.2 Výuka krizového řízení na soukromých vysokých školách

Krátce po mém odchodu do důchodu a ukončení mého angažmá jak na ESF MU v Brně, tak na PEF ČZU v Praze jsem zjišťoval, že mi chybí další moje seberealizace a narůstá osobní potřeba své nabyté jak praktické, tak pedagogické zkušenosti sdělovat dalším. Učinil jsem tedy pokusy o mé prosazení se v rámci soukromých vysokých škol. Prošel jsem si na internetu weby těch vysokých škol, které by už ze své podstaty měly mít zahrnutou výuku problematiky krizového řízení ve veřejném správě – tedy, kde se vyučuje veřejná správa.

První pokus jsem učinil na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. S panem prorektorem jsem celou záležitost projednal s tím, že pokud by byl zájem ze strany školy předmět Krizové řízení ve veřejné správě přednášet, budu na eventuelní nabídku reflektovat. Zanechal jsem ve škole sylabus předmětu a očekával jsem další dění.

Abych neztrácel čas, navštívil jsem v rámci Dne otevřených dveří Metropolitní univerzitu v Praze. Po úvodních referátech se mi podařilo jednat s vedoucím katedry právních disciplín a veřejné správy, který byl zjevně potěšen mojí nabídkou k zavedení předmětu krizové řízení ve veřejné správě na této vysoké škole. Bylo mi poté sděleno, že po projednání ve vedení se mi ozvou a že sami cítí potřebu tento předmět vyučovat. Dodnes se nikdo neozval.

Další soukromou vysokou školou, kterou jsem z vlastní iniciativy navštívil, byla Soukromá vysoká škola ekonomických studií. S panem prorektorem jsem projednal moji nabídku k výuce zejména předmětu Krizové řízení ve veřejné správě a případně i na další předměty, které jsou v rámci bezpečnostních studií předpokládány vyučovat. Podílel jsem se na úpravě sylabů některých předmětů a tvorbě podkladů k reakreditaci. Očekával jsem jasnou budoucnost, ale v konečné fázi moje nabídka byla akceptována jen částečně – vyučoval jsem jeden semestr předmět Ochrana utajovaných informací v organizaci. Jak jsem posléze zjistil,

obor bezpečnostních studií se natolik potýkal s nezájmem o toto studium, že nakonec byl zcela utlumen.

2.2.1 Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů v Praze

Trochu se z výše uvedených závěrů vymyká právě Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů. Ve spolupráci s prorektorem pro studijní záležitosti a výuku jsme projednali a připravili sylabus nového, pro tuto vysokou školu, předmětu – Krizové řízení ve veřejné správě pro studenty oboru veřejná správa. Byl zařazen do výuky jak v rámci prezenčního, tak kombinovaného studia. Tato soukromá vysoká škola v době mého působení na ní měla i odloučené pracoviště v Olomouci. Zpočátku byl o výuku předmětu Krizové řízení ve veřejné správě poměrně velký zájem. Časem se pro školu měnily jak priority, tak personální obsazení a v samém důsledku to znamenalo, že při volbě, které předměty dále neučit – byl vybrán předmět krizové řízení. Je přitom až zarážející, že vysoká škola, která se ve svém názvu honosí pojmenováním – veřejných vztahů a má zaměření na veřejnou správu, nevyužila možnosti i nadále seznamovat studenty s problematikou krizového řízení. Nečinilo mi ani potíže dojíždět přednášet a zkoušet do Olomouce, leč zřejmě zvítězily jiné zájmy.

Nechci nikterak zevšeobecňovat zkušenosti, ale mohu-li shrnout problematiku zavádění předmětu výuky předmětu Krizové řízení ve veřejné správě na soukromých vysokých školách musím konstatovat, že moje snaha o seberealizaci byla velice trnitá a odpovídá úrovni jak managementu těchto vysokých škol, tak jejich studentů. Problematika krizového řízení ve veřejné správě je všemi navštívenými soukromými vysokými školami uznávána za potřebnou pro jejich absolventy, ale ochota a schopnost výuku tohoto předmětu prosadit, eventuelně zachovat v programech výuky, je velice obtížná.

Závěr

Musím závěrem zdůraznit, že tak jako krizová legislativa je účinná 12 let a je neustále novelizována či zdokonalována, tak jsem zažil i různé zkušenosti se zaváděním předmětu krizového řízení za posledních deset let. S využitím dlouholetých zkušeností v armádě, působením ve státní správě (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Federální ministerstvo obrany a Ministerstvo financí), tak i v soukromém sektoru jsem se snažil o předání nejnovějších poznatků v oblasti krizového řízení, především nejmladší skupině obyvatel – studentům vysokých škol. Je potěšující, že po mnoha letech došla politická reprezentace našeho státu k poznání, že by každý občan měl být vychováván k činnosti spojených jak s řešením mimořádných událostí, krizových situací, tak i při napadení našeho státu.

Jsme v situaci, kdy se daří zavádět výuku předmětu Ochrana člověka za mimořádných událostí na pedagogických fakultách (včetně UK FTVS) a v jeho rámci i předmět krizové řízení. Je to bezesporu pokrok v tom, že se začíná u přípravy budoucích učitelů. Musím však konstatovat, že zavádění výuky Přípravy občanů k obraně státu v základních a středních školách již v tomto roce, není dostatečně zabezpečeno, protože zavedení výuky předběhlo přípravu jejich vyučujících. Je tedy otázkou, kdo bude tuto výuku fakticky provádět ?

S touto a podobnými otázkami se budeme ještě potýkat i v budoucnu. Ještě nějakou dobu totiž potrvá, než dosáhneme zase toho stavu, že dobře připravený pedagog bude učit naše děti a studenty připravovat se nejen k obraně, ale i sebeobraně a svépomoci.

Literatura

[1] VILÁŠEK,J., FUS,J. *Krizové řízení v ČR na počátku 21.století*, Praha: KAROLINUM,2012. ISBN 978-80-246-2170-8

Kontakt:

Ing. et Mgr. Josef Vilášek
Univerzita Karlova v Praze
Fakulta tělesné výchovy a sportu
J. Martího 31
162 52 Praha 6 – Veleslavín
email: vilasek@ftvs.cuni.cz